

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 2 Sierpnia r. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE:

St. Petersburg dnia 23 lipca.

(Gazeta Sanktpetersburska)

D. 15 t. m. u JEGO CESARSKIEY MOŚCI miał audyencyą pożegnania nadzwyczajny poseł hiszpański Xiążę *San-Carlos*. Tuż po nim mieli szczęście stawienia się przed JEGO CESARSKĄ MOŚCIĄ znajdujący się w orszaku Xięcia *San-Carlos*, Xiążę *Montemar*, Hrabia *Trastamara* i Hrabia *Del-Puerto*.

St. Petersburgskie Damskie Towarzystwo Patryotyczne, opłakawszy najżałośniejszą stratę Najjaśniejszych swych Dobrodziejów, CESARZA JEGOMOŚCI ALEXANDRA PAWEŁOWICZA i CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY, udawało się z najpoddaniejszą prośbą do NAYJAŚNIEJSZYCH CESARSTWA ICHMOŚĆ, CESARZA JEGOMOŚCI NIKOŁAJA PAWEŁOWICZA i CESARZOWEY JEYMOŚCI ALEXANDRY FEDOROWNY, ażeby nie opuszczały tego Towarzystwa w jego sieroctwie.

Z jaką przychylnością i łaskawością przyjęta prośba Towarzystwa, okazują Reskrypta, do tego Towarzystwa, i terażniejszego lipca, w dniu naradzin CESARZOWEY.

Naywyższy Reskrypt Jego Cesarzkiej Mości.

„Z zadowoleniem zgodziłem się na życzenie Nayukochańszej Małżonki MOJEY, CESARZOWEY JEYMOŚCI ALEXANDRY FEDOROWNY, ku zadosyć uczynieniu prośbie Towarzystwa Patryotycznego Damskiego.“

„W dobroczynnych zamiarach CESARZOWEY JEYMOŚCI, jako Opiekunki człekołubnych prac tego Towarzystwa, nie przestanę bydź uczestnikiem MOJĄ codzienną gorliwością ku jego pożytkom.“

Naywyższy Reskrypt Najjaśniejszey Cesarzowej Jeymości.

„Za zgodą CESARZA JEGOMOŚCI, MOJEGO Nayukochańszego Małżonka, z zadowoleniem przyymuję wezwanie szanownego Towarzystwa Patryotycznego Dam.“

„Z duszy pragnę, ażeby starania przeze MNIE około pożytków Towarzystwa podjęte, nagrodziły stratę przez nie poniesioną, w Osobie NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY, której względy ku dobru Towarzystwa, zawsze Mi będą pochlebnym przykładem, a dla samego Towarzystwa pozostanie drogim łask Jey pamiętnikiem.“

Damy Członki Czynne Towarzystwa, ze wszystkimi, należącymi doń Urzędnikami i wychowanekami, w kaplicy instytutu złożyły Panu Bogu dziękczynne modły za zesłaną z wysokości łaskę w dobroczynnych MONARCHACH, z Opatrzności Jego Rossyi darowanych.

D. 14 bieżącego lipca CESARZOWA JEYMOŚĆ raczyła już odwiedzić dom Towarzystwa.

Damy wszystkie z należącymi do Towarzystwa Urzędnikami spotkały NAYJAŚNIEJSZĄ PANIĄ u progu schodów, dwaj kapelani, nauczyciele instytutu, z krzyżem i wodą święconą na wschodach.

Przy tém odwiedzeniu Towarzystwo miało szczęście widzieć dowody Macierzyńskiego uczucia, z jakim NAYJAŚNIEJSZA PANI staje się uczestniczką w zakładach dobroczynnych, które były pod Opieką NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY.

CESARZOWA JEYMOŚĆ udarowała Nayłaskawszą uwagą całe Towarzystwo od Dam, członków jego, aż do wychowanek instytutu.

NAYJAŚNIEJSZA PANI oświadczyła szczególną wolę widzieć te wychowanki, które zwracały uwagę NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY.

Potym NAYJAŚNIEJSZA PANI przeszła do izby stołowej, i zabawiwszy w niej przez cały obiad, raczyła kosztować każdej potrawy.

Zabawiwszy w domu Towarzystwa około trzech kwadransy, NAYJAŚNIEJSZA PANI raczyła udać się do domu pracowitości, drugiego z tutejszych zakładów dobroczynnych, które były pod opieką NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY.

Towarzystwo, dla zachowania pamięci wszystkich szczegółów Naymiłosciwszego odwiedzenia CESARZOWEY JEYMOŚCI, zapisało je w swym protokule dnia 14 terażniejszego lipca.

Sankt-Petersburg d. 24 lipca.

(z Gazety Senackiey.)

CESARZ JEGOMOŚĆ d. 23 czerwca potwierdzić raczył opinią Rady Państwa, utwierdzającą małoletniego Ignacego *Hausmana* w dostojństwie szlacheckiem, który, prócz patentu, w roku 1793 wydanego przez Króla Polskiego, dziadowi Ignacego, na stopień radcy handlowego, gdzie go ślachečnym (*Nobilis*) nazywa, złożył jeszcze świadectwo 12tu szlachty, że przodkowie jego prowadzili życie ślachečne; i na mocy tych dowodów familia ta przez Zgromadzenie Deputacyi Wileńskiej, wniesiona została do pierwszej części xięgi jenealogicznej szlacheckiey.

Przez naywyższy ukaz do Rady Państwa pod 25 czerwca, radca stanu *Borowkow*, znajdujący się przy Ministrze wojskowym,znaczony został za pomocnika sekretarza stanu, z pensją temu urzędowi właściwą i zostawianiem przy dotychczasowym obowiązku.

Przez naywyższe ukazy JEGO CESARSKIEY MOŚCI do Rządzącego Senatu wydane w roku bieżącym:

D. 25 czerwca. W nagrodę gorliwej i chwalebney służby przez zwierchność zaświadczoney, nayłaskawiey podniesieni do rang wyższych: radcy kollegialni: podskarbi gubernialny poławski *Jan Minicki*; wice-gubernator kijowski *Bazyli Katerinicz*; podskarbi gubernialny podolski *Jan Pawlicki*; wice-gubernator slobodzko-ukraiński w stopniu kamerhera *Dymitr Doniec-Zacharzewski*, na radców stanu; radcy honorowi: podskarbi powiatowy winnicki *Andrzej Szpakowski*; radca czasowey ekspedycyi rachunkowey izby skarbowey wołyńskiej *Grzegorz Głowacki*; podskarbi powiatowy kamieniecki *Felix Remiszewski* do rangi 3mej klasy, wszyscy ze starszeństwem od dnia wystąpienia lat zakreślonych ustawami w rangach poprzedzających.

D. 11 lipca. Rzeczywisty radca stanu, *Błudon*, nayłaskawiey mianowany Sekretarzem Stanu *J. C. M.* z pensją po 2,000 rubli na rok, oprócz pobieranych dotąd.

Zarządzający głównem podskarbstwem, rzeczywisty radca stanu, *Otsufjew*, na własną proś-

bę, dla zupełnego zruynowania zdrowia, uwolniony został od służby, na jego miejsce do zarządzenia głównym podskarbstwem naznaczony radca stanu *Stiepanow*, zostający w Departamencie podskarbstwa Państwa.

Sprawujący obowiązki wice gubernatora wołogodzkiego radca kollegialny, *Dubiecki*, najmłodszy mianowany wice-gubernatorem pskowskim, a tameczny wice-gubernator radca kollegialny, *Tatarinow*, wice-gubernatorem wołogodzki.

Na wakujące miejsce rady w administracji pałacu carsko sielskiego, przeznaczony odstawni pólkownik *Andrzej Hrabia Tolstoy*, z pensją etatową i dodaniem 2,300 rubli, dla zrównania z drugim radcą teyże administracji.

Przez najwyższy ukaz do kapituły orderow pod dniem 19 czerwca, Dyrektor górniczych w Królestwie Polskiem zakładów ober-berg-hauptmann *Ulman* i będący przy tychże zakładach wice-markszejder *Kosecki* w nagrodę za gorliwe wypełnienie włożonego na nich poruczenia, naylaskawiey mianowani kawalerami: *Ulman* orderu s. *Anny* 3giey klasy, a *Kosecki* tegoż orderu 3ciey klasy.

D. 11 lipca. Na zaświadczenie zwierzchności, o gorliwości odznaczającej się w służbie, będący przy Poczcie - Dyrektorze Litewskim, radca honorowy *Fedor Smit*, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 3ciey klasy.

Najwyższy Reskrypt do Pana Rzeczywistego Rady Taynego Tutolmina.

Janie Wasilewicz! w Bogu spoczywająca, Nayukochnsza Bratowa Nasza, NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ ELŻBIETA ALEXIEJEWNA, miała postanowienie, ażeby z bieta, przez nią otrzymywanych, trzykroć sto tysięcy rubli obrócone były na wspomnienie wdowom i dzieciom urzędników Państwa Rossyyskiego, którzy z mocy praw powszechnych nie mogą otrzymywać ani pensy, ani innych od Rządu pomocy; gdy tym czasem, dla ostatecznego ubóstwa swego, zastępują na politowanie. Pragnąc wypełnić tę wolę zmarłej CESARZOWEY, Rozkaz a z a l i s m y pomienioną sumę trzykroć sto tysięcy rubli wypłacić w biegu roku terażniejszego z Departamentu Udziałów do Waszego rozrządzenia z zastrzeżeniem, ażeby kapitał ten chowany był oddzielnie, a z procentow od niego wypłacane były, stosownie do myśli s. p. CESARZOWEY, pensy; dla czego poruczam Wam ułożyć prawdę i podać NAM do potwierdzenia. Zostajemy ku Wam przychylni.

Na autentyku podpisano własną JEGO CESARSKIEY MOSCI ręką tak: NIKOLAJ.

Ostrow-Jelagin
d. 20 maja 1826.

Rządzący Senat ukazem okolnym pod 12 lipca obwieścił o uznaniu P. Tomasza *Tuppera*, konsulem angielskim w Rydze.

Podług doniesienia jenerała porucznika *Wieljaminowa* 1go, d. 13 kwietnia, o pół do 4tey z południa, w *Elisawetpolu*, dało się uczuć mocne trzęsienie ziemi z jednym wystrzałem podziemnym, które trwało do 20 sekund, bez żadney szkody.

Radca stanu, *Swinin*, pod tytułem *Ukaziciele* (Indicateur), wydał krótkie opisanie rzadszych i kosztowniejszych rzeczy, w Muzeum moskiewskim znajdujących się, znajomém pod imieniem *Orużejnoj Pataty*. Xiążeczka ta usłużną stać się może szczególniey dla cudzoziemców, zjeżdżających się teraz do Moskwy, na Koronację NN. CESARSTWA ICHMOŚĆ.

Dalszy ciąg Sądu na winowayców Państwa.

VIII. Winowaycy przeciwko Państwu, siódmego rzędu, osądzeni na zesłanie do ciężkich robot na lat 4, a potem na zaludnienie.

Główne kształty przestępstw.

Nr. Nazwiska Winowayców. Wiedział o zamysle Królobóystwa; należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu, i wiedział o przygotowaniach do rokoszu.

2. Podpółkownik *Entalcow*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu, i wiedział o przygotowaniach do rokoszu.
3. Porucznik *Lisowski*. Wiedział o zamysle Królobóystwa; należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu, i wiedział o przygotowaniach do rokoszu.
4. Półkownik *Tizenhauzen*. Wiedział o zamysle Królobóystwa; i pozbawienia wolności całej CESARSKIEY Familii, i uczestniczył w zamysle buntu.
5. Podporucznik *Kriwcow*. Wiedział o zamysle Królobóystwa; należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
6. Chorąży *Tolstoy*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
7. Rotmistrz *Hrabia Czernyszew*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
8. Porucznik *Awramow*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i wchodził do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
9. Porucznik *Zahorecki*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
10. Półkownik *Poliwanow*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
11. Porucznik *Baron Czeka-sow*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o jego celu.
12. Porucznik *Hrabia But-gari*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
13. Kancelarzys-ta *Wyhodowski*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
14. Podpółkownik *Berstel*. Wiedział o zamysle pozbawienia wolności Familii CESARSKIEY, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
15. Półkownik *fon der Brigen*. Wiedział o zamysle Królobóystwa, i należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o jego celu.

IX. Winowaycy przeciwko Państwu, ósmego rzędu, osądzeni na pozbawienie rang, szlachectwa i zesłanie na zaludnienie.

Główne kształty przestępstw.

- Nr. Nazwiska winowayców. Należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu, i podbudzał do rokoszu.
1. Podporucznik *Andrejew*.
  2. Podporucznik *Wedenjapin* 1. Zgadzał się na zamysł buntu, i wiedział o przygotowaniach do rokoszu wojskowego. Wchodził do tajnego towarzystwa, z wiedzeniem o jego celu, ograniczenia samowładnocy mocy za pośrednictwem Senatu, i wiedział o przygotowaniach do rokoszu d. 14 grudnia 1825 roku.
  3. Rzeczywisty Radca Stanu *Krasnokutski*.
  4. Leytnant *Cziłow*. Wchodził do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o jego celu, i zgadzał się na rokosz.
  5. Kamerjun-ker *XiżeGolicyn*. Należał do tajnego towarzystwa, z wiedzeniem o jego celu.
  6. Sztabskapi-tan *Nazimow*. Uczestniczył w zamysle buntu, przyjęciem do tajnego towarzystwa jednego towarzysza.
  7. Porucznik *Bobriszczew-Puszkina* 1. Uczestniczył w zamysle buntu przyjęciem do schowania papierów *Pestela*.
  8. Podporucznik *Zaikin*. Uczestniczył w zamysle buntu z przyjęciem zleceń od towarzystwa i pociągnięciem jednego towarzysza.
  9. Kapitan *Furman*. Zgadzał się na zamysł buntu.
  10. Major *Xiże Szachowski*. Podług dowodów 4ch spółników, uczestniczył w zamysle buntu, i wedle

własnego zeznania, należał do tajnego towarzystwa.

11. Sztabs-Kapitan *Focht*. Należał do tajnego towarzystwa, z wiedzeniem o celu.
12. Podporucznik *Mozgalewski*. Należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
13. Porucznik *Szachirew*. Należał do tajnego towarzystwa z wiedzeniem o celu.
14. Półkownik *Branicki*. Należał do tajnego towarzystwa i wiedział o jego celu, t. j. zmianie porządku Państwa.
15. Leytenant *Bodisko*. Osobiście działał w rokoszu, przytomnością na placu.

X. Winowaycy przeciwko Państwu, dziewiątego rzędu, osądzeni na pozbawienie rang, szlachectwa i zestanie do Syberyi.

Główne kształty przestępstw.

- Nr. Nazwiska winowayców. Należał do tajnego towarzystwa, chociaż bez dokładnego wiedzenia o skrytym jego celu, tyczącym się buntu, i zgadzał się na rokosz.
1. Podporucznik *Hrabiakówna*.
  2. Sztabs-Rotmistrz *Orzicki*. Chociaż niedokładnie, wiedział o celu ukrytym tajnego towarzystwa, względem buntu, również jak wiedział i o mającym nastąpić rokoszu.
  3. Podporucznik *Kożewnikow*. Należał do tajnego towarzystwa, chociaż bez dokładnej wiadomości o ukrytym celu, i podbuzzał rangi niższe do rokoszu.

XI. Winowayca przeciwko Państwu dziesiątego rzędu, osądzony na pozbawienie rang i szlachectwa, i oddanie na prostego żołnierza do wystugi.

Główne kształty przestępstw.

1. Kapitan *Puszczin*. Wiedział o przygotowaniach do rokoszu, lecz nie donosił.

XII. Winowaycy przeciwko Państwu jedenastego rzędu, osądzeni na pozbawienie tylko rang i oddanie na prostych żołnierzy z wystugą.

Główne kształty przestępstw.

- Nr. Nazwiska winowayców. Należał do tajnego towarzystwa i osobiście działał w rokoszu.
1. Miecznik *Piotr Bestuzew*. Zgadzał się na zamysł buntu.
  2. Chorąży *Wedenjapin*.
  3. Leytenant *Wiszniewski*. Będąc wciągniętym przez podejście, osobiście działał w rokoszu z podbuzdaniem rang niższych.
  4. Leytenant *Musin-Puszkina*. Będąc wciągnięty podejściem, osobiście działał w rokoszu.
  5. Leytenant *Akulow*. Będąc wciągniętym przez podejście, osobiście działał w rokoszu.
  6. Podporucznik *Fok*. Będąc wciągniętym przez podejście, podbuzzał rangi niższe do rokoszu.
  7. Porucznik *Cebrikow*. Podług dowodów świadków, w dniu rokoszu 14 grudnia, miał buntowniczą mowę do ekipażu morskiego, gdy szedł na plac Piotrowy; sam się zbliżał do kupy rokoszników, a wieczorem dał przytułek jednemu z najpierwszych buntowników *Xięciu Oboleńskiemu*.
  8. Podporucznik *Lappa*. Należał do tajnego towarzystwa chociaż bez dokładnej wiadomości o skrytym jego celu, co się tyczy buntu.

Lista autentyczna z podpisem Prezydenta i Członków Sądu Najwyższego Kryminalnego.
(Dalszy ciąg nastąpi.)

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa d. 3 sierpnia.

Najjaśniejszy CESARZ i KRÓL postanowieniem Swojém z dnia 4 z. m. najłaskawiej mianować raczył JP. *Konstantego Hrabiego Zamoyckiego*, Kammerjunkra Dworu Królestwa Polskiego, Szambelanem tegoż Dworu. (G. W.)

Cesarsko-Rossyjscy Radey Dworu, *Makarowicz* Konsul jeneralny w Gdańsku i *Fanschawe* Ka-

merjunker J. C. M. przydany do sekretaryatu zleceń J. C. M. Wielkiego Xięcia KONSTANTEGO, ponunęci zostali do stopnia Radców Kollegialnych. (G. W.)

Przy zwłokach ś. p. JO. Xięcia *Zajęczka* Namiestnika Królewskiego, które poprowadzone zostały do *Opatowka*, majątności dziedzicznej zmarłego, pod *Kaliszem* położoney, znajduje się w asystencyi JW. Radca stanu *Radoszewski*, i tamże udał się dla złożenia ich na wieczny spoczynek JW. *Burzyński* biskup *Sandomierski*, niegdys *Missyonarz w Egipcie*, w owym czasie, gdy zmarły Xięże, jako wojownik, znajdował się w tym odległym kraju (K. W.)

TURCYA.

Stambuł dnia 27 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Pospólstwo ucieszone taniością żywności i ujęte przez Ulemów, nie tylko obojętnie patrzy na okropne egzekucyje, lecz nawet, gdy zwycięzki Sułtan udał się d. 22 b. m. do Meczetu *Achmeda*, wydawało okrzyk: *Niech Bóg błogostawi naszego Padiszacha, który nas od nieszczęsnych Janczarów uwolnił.* Po krwawych wypadkach w dniu 16 i 17 b. m. zebrało się przeszło 200,000 uzbrojonych Muzułmanów pod chorągiew Proroka; wszyscy (według ogłoszenia Ulemów) pospieszyli na obronę zagrożoney religii i kraju, zostającego w niebezpieczeństwie. Wielki Sułtan oświadczył już zgromadzonemu Dywanowi postanowienie swoje, iż chce cały kraj nanowo urządzić pod względem wojskowym i cywilnym; wyrzekł przytém pamiętne słowa, których żaden z poprzedników jego nie użył: *Nie chcę już nic słyszeć o tém, jak dawniej było; wszystko musi być inaczej.*

Kiedy morze wyrzuci niezliczone trupy uduszonych i ściętych Janczarów na brzegi ogrodów seraju, tymczasem officerowie Egipscy na dziedzińcu tegoż samego pałacu, pod osobistym dozorem Sułtana, ćwiczą nowych żołnierzy w mustrze podług taktyki europejskiej. Dnia 20 b. m. odprawił tam Sułtan przegląd, i pierwszy raz pokazał się w nowym mundurze; z wesołą twarzą obchodził szeregi żołnierzy. Aga Basza popiera najbardziej te ćwiczenia, i wtenczas tylko opuszcza seraj, kiedy mu wypada udać się do wystawionego rusztowania, na którym ciągle we dnie i w nocy tracą przyprowadzonych Janczarów w obecności Mustego i W. Wezyra. Większa część żonatych Janczarów tym sposobem zginęła; bezżennych posyła się na statkach do *Skutari*. Wielki Sułtan, chce ile możności, najprędzej wytepić pamięć Janczarów, na których Mufti rzucił klątwę. Pozdejmowano dachy ze wszystkich ich mieszkań, i blisko 1000 szynków i kawiarni ich spustoszone. Koszary ich są także bez dachu; lecz Sułtan kazał zupełne ich zniszczenie zostawić czasowi. Officerowie wiernych Topdszów (artylleryzystów), którzy noszą czapki podobne do Janczarskich, zrzucili je a dostali inne odmienne. Reis-Effendi kazał oświadczyć Postom zagranicznym, aby oddalili Janczarów, będących u nich na straż; przez rzucenie bowiem klątwy nie mogą dłużej pełnić służby. Natomiast posłano im żołnierzy nowej milicyi, których przyjęli, oprócz Panna *Stratford-Canning*, Posta Angielskiego, który odtąd zamknął swój pałac, i dał odmawiającą odpowiedź na powyższe oświadczenie przysłannemu od Reis-Effendego urzędnikowi.

Z obawą oczekujemy jeszcze wiadomości z prowincyi, gdzie Janczarowie nie mają takich przeciwników, jak tu Topdszów, których rozmaitemi obietnicami przywiedziono powoli do największej nienawiści ku Janczarom, obdarzonym licznemi przywilejami, i oni to najwięcej przyłożyli się do ich upadku. (G. B.)

Od granic tureckich dnia 13 lipca.

W Belgradzie wiadome są zaszły w Stambule krwawe wypadki, a wszelako tameczni Janczarowie są zupełnie spokojni. Z innych zaś prowincyi państwa Tureckiego nie tak pomyślnie są

wiadomości. Słychać, iż Janczarowie w *Philippopoli* i *Adryanopolu* powstałi, i nawet okazywali chęć udania się do *Stambulu* na pomoc tamecznym Janczarom. W *Adryanopolu* mieli nawet (lecz ktożby temu wierzył) wezwać Greków, aby się z nimi łączyli.

Podług ostatnich wiadomości ze *Stambulu*, nie przywrócono tam jeszcze spokojności. To tylko zdaje się rzeczą niezawodną, iż podczas rzezi od d. 15 czerwca wybuchnęły pożary w różnych częściach stolicy, i że przeszło trzecia część miasta zgorzała. Blisko 20,000 Janczarów przedarło się za miasto; snują się oni teraz na drogach, prowadzących do *Adryanopola* i utworzyć mogą groźną masę ze swemi towarzyszami broni, składającemi tameczną osadę.

Pan *Eynard* pisał d. 1 b. m. z *Livorny* list do towarzystwa przyjaciół Greckich w *Lauzanii*, i wyraził co następuje: — „Dziś zawinął tu okręt, który d. 8 czerwca wypłynął z *Napoli di Romania*. Czytałem wszystkie listy, jakie przywiózł, i które zgodnie donoszą, iż *Ibrahim Basza* w końcu maja wyruszył z *Patras* na czele blisko 7000 wojska, i przez *Katavrita* udał się ku *Trypolizzie*; tam wzmocnił osadę i ma teraz 10,000 żołnierzy. Mimo tego nie obawiano się go w *Napoli di Romania*, bo wiadzano, iż z 10,000 nie przedsięwzięcie oblężenia ani *Napoli*, ani *Koryntu*. Seraskier *Reszyd* Basza znajdował się w *Lepanto*, gdzie oczekiwał na wygojenie rany, którą dostał w nogę; Albańczykowie jego pustoszyli wszystko w pochodzie ku *Artá* i *Janina*. Grecya wschodnia jest wolną i używa spokojności. Dnia 6 czerwca przybyło do *Napoli* 1500 ludzi z osady *Missolungskiej*; wszyscy znajdowali się w smutnym stanie. Rząd i osoby prywatne czyniły dla nich wszystko, co było w ich mocy. Zpomiedzy nich wzbudzała szczególniej litość 80cioletnia kobieta. W okolicy *Salony* ma się jeszcze znajdować 1000 walecznych obrońców *Missolungi*. Obadwa oddziały morskie, *Idryjski* i *Spezzyjski*, zaniechały wzajemney nienawiści po utracie *Missolungi* i połączyły się. Pułkownik *Fabvier* udał się z 3000 ćwiczonego wojska do *Idryi*, której flotta nieprzyjacielska nabyliży zagraża. Flotta Kapitana Baszy stoi jeszcze w *Dardanellach*, a Egipska w *Suda*. Flotta Grecka uważa obiedwie. Powstanie na wyspie *Kandy* codzien się wzmaga. Kommodor *Hamilton*, jako człowiek prywatny, pomaga Grekom publicznie. Gdy niedawno przybył do *Cerygo*, zastał z oddziału *Miaulisa* okręt wojenny Grecki, który się dla sprzedania bawełny i innych towarów tam zatrzymał; natychmiast kazał mu *Hamilton* odplłynąć i połączyć się z flotą, dodając, iż do niego strzelać każe, jeśli go nazajutrz widzieć będzie. Do *Napoli* przybyły dwa okręty z węglami kamiennymi dla lorda *Cochrane*, którego spodziewają się co godzina. W mieście znajdowało się 2500 Rumeliotów, którzy dalszych rozkazów oczekiwali; lecz brakowało pieniędzy. W kasie rządowej było tylko 10,000 piastrow. *Ibrahim* cierpi niedostatek żywności.“

List z *Napoli di Romania* pod d. 27 czerwca wyraża. — „Od początku naszego hoju, nie było tak patryotycznego zapału, jak teraz. Wielkie nieszczęścia narodowe odbierają innym narodom odwagę, i przywodzą je do rozpaczki; Grecy nie mają nad nieszczęście silniejszego bodźca do obudzenia ducha wojennego. W *Morei* jest 5000 Rumeliotów pod bronią, a mieszkańcy postanowili działać z nimi wspólnie. Pułkownik *Gordon* ma stanąć na czele Rumeliotów. Ten przyjaciel Greków złożył 150,000 franków dla korpusu Pułkownika *Fabvier*. — Dwa okręty, jeden z działami, drugi z węglami kamienne-

mi, przywiozły wiadomość, iż Lord *Cochrane* wkrótce jest spodziewany. Maytkowie nasi czekają go z niecierpliwością. Flotta Grecka na *Archipelagn* składa się ze 120 okrętów, i gotowa jest mierzyć się z nieprzyjacielem, gdziekolwiek go napotka. Twierdze *Napoli di Romania*, *Malvasia*, *Ateny* i *Korynt* zaopatrzyły się w żywność na rok cały, a stary *Nolhao* obiecał jeszcze zaopatrzyć *Korynt* na lat 3. Czterdziestu artylleryzystów z osady *Missolungskiej* zajmą warownie *Butzi*, pod dowództwem Kapitana *Mitros Deligeorgopulu*.“

Dziennik urzędowy wychodzący w *Napoli di Romania*, donosi o chludnym przyjeździe szczątków bohatyrskiej osady *Missolungskiej*. W liczbie 2,000 wchodzili pośród wystrzałów działowych. Miedzy nimi byli: *Konstanty Bozzaris*, jego stryż *Notis Bozzaris*, *Zavella* i inni dowódcy *Suliotów*, którzy uszli oręża tureckiego. W *Napoli di Romania* liczą blisko 4,000 rumeliotów; niektórzy dowódcy pozostali z wojskiem swoim w *Cravari*, dla pokonania Turków w *Akarnanii* i *Etolii*.

— Dnia 18. —

Gazeta Grecka wychodząca w *Napoli di Romania* zawiera następujące wiadomości o wypadkach w *Morei*: „Pułki 1szy, 3ci i 4ty wojska liniowego pod dowództwem Pułkownika *Fabvier* weszły tu d. 29 maja z *Salaminy*. Dnia 31 tegoż miesiąca odprawily wielki popis w obecności prezesa i kilku członków rządu. Nazajutrz wyszedł pułkownik *Fabvier* do *Metena*, zostawiwszy tu na osadzie 4ty batalion 1go pułku i 3ci 6go. Z urzędowych raportów *Teodora Kolokotroni*, naczelnego wodza wojska naszego, pisanych w *Krisorizzi*, okazuje się, iż nieprzyjaciel dnia 28 maja udał się z *Trypolizy* ku obozowi pod *Karitene*, a postrzegłszy, iż wszystkie wawozy są obwarowane, usiłował posunąć się ztamtąd przez *Poltani*, w zamiarze przybycia na równiny *Messenii*; ledwo jednak stanął w *Dirachi*, stoczył z nim bitwę *Niceta*, który w tém miejscu zajmował się zbieraniem swoich żołnierzy. Bitwa trwała czas niejaki, i Arabowie nie bez straty pierzchnęli. Nieprzyjaciel wrócił potem do dawniejszego swego stanowiska, gdzie d. 30 maja podzielił wojsko swoje na dwie kolumny, z których jedna pozostała w obozie z jeńcami i bydłem, zabranemi w pochodzie z *Patrasso* do *Trypolizy*, a druga obróciła się ku *Andrizzina*, i zwyczajem swoim barbarzyńskim wszystko w pochodzie w perzynę obróciła. Dnia 31 maja wróciła znowu, i zostaje w nieczynności. Tymczasem w tameczney okolicy zgromadzają się powoli z różnych części *Morei* korpusy greckie pod dowództwem *Londo*, *Kaliopulo*, *Jana Kolokotroniego*, *Deliani*, *Krisantissini*, i innych.“ W następnym numerze umieściła wspomniona gazeta przejęty list dowódcy tureckiego w *Koron* do dowódcy także tureckiego w *Modon*. Wystawia nędrę tey twierdzy, która już większą część mieszkańców i osady przez morowe powietrze utraciła.

Listy prywatne z *Napoli di Romania* pod d. 7 czerwca donoszą, iż 9000 Turków wtargnęło do *Morei*, a reszta stoi pod *Karitene*. W okolicy *Kalamata* znajduje się blisko 500 oszańcowanych Greków. Uderzyli na nich Turcy, lecz zostali odparci, a nakoniec, gdy oddział *Maynotów* nadszedł trafunkiem, Grecy wspólnie z nimi wpadli na nieprzyjaciela, przymusili go do ucieczki, i ścigali aż do *Nesi*.

— Dnia 19. —

Fregata angielska, *Cambrian*, pod dowództwem Kommodora *Hamilton* miała już zniszczyć blisko 50 rozbojniczych statków Greckich, i zabrać w niewolę do 1000 ludzi, którzy się na nich znajdowali. (G.B.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej BucharSKI Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

W Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 2 sierpnia v. s. Roku. 1826.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

1 **ИМПЕРАТОРСКАГО** Воспитательнаго Дома, оны С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща снмъ внорочно объявляеся: что въ ономъ продаетса съ публичнаго шорга недвижное имѣніе покойнаго Шшабсь-Капитана Якова Спешанова Дымчевича, сосполяще могилевской губерніи чусовскаго повѣща въ селѣ Кншицѣ 205, въ деревняхъ Носоревѣ 21 и Торговкѣ переведенныхъ въ село Кншицы 50, и шого 256 ревизскихъ мужеска пола душъ, писанныхъ по последней въ Белорусіи ревизіи 1816 года съ рожденными после ревизіи, со всею принадлежающею къ сему имѣнію землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего и назначены сроки шоргамъ сего года въ декабрь мѣць, первый 7, внорой 9 и шрешій 14 числь. Желающія купити имѣніе сіе, могутъ являса въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числь въ присушественное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись и условия.

Экспедишоръ Осмоловски.

O G L O S Z E N I E.

1 Rada Sankt-Petersburska Opiekunca Cesarzskiego Domu Wychowania powtórnie ninieyszém ogłasza, iż w niej przedaje się z publicznego targu nieruchomy majątek zmarłego Sztab-Kapitana Jakuba Stefanowa Dymczewicza, położony w Mohilewskiej Gubernii w Powiecie Czarusowskim we wsi Kiszycy 205, we wsiach Nosorowie 21 i Torhowce przeprowadzonych do wsi Kiszycy 50, w ogóle 256 rewizkich męzkiej płci dusz, zapisanych podług ostatniej na Biatęj Rusi rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do tego majątku ziemią, i ze wszelkiem na niej zabudowaniem, do czego naznaczone terminy do targow: terazniejszego roku w miesiącu decembrze: 1szy 7, 2gi 9 i 3ci 14. Życzący kupić pomienioną majątek, zechcą przybyć do Rady Opiekunczej oznaczonych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Expedytor Osmołowski.

1 **ИМПЕРАТОРСКАГО** Воспитательнаго Дома, оны С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща снмъ внорочно объявляеся: что въ ономъ продаетса заложное и просроченное недвижное имѣніе Помѣщика Алоизія Игнатъевича Пржецишевскаго, сосполяще Витебской губерніи Лепельскаго повѣща при имѣніи Загорць въ деревняхъ: Шаврынѣ 15, и Сквородкѣ 27 и шого 40 душъ мужеска пола писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными после ревизіи, со всею принадлежащего къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего и назначены сроки шоргамъ сего года въ октябрь мѣць, первый 19, внорой 21 и шрешій 26 числь. Желающія купити имѣніе сіе, могутъ являса въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числь въ присушественное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись и условия.

Экспедишоръ Осмоловски.

1 Rada Sankt-Petersburska Opiekunca Cesarzskiego Domu Wychowania ninieyszém powtórnie ogłasza: iż w niej przedaje się oddany w ewikcyę i przeterminowany nieruchomy majątek obywatela Alojzego Ihnatjewicza Przeciszewskiego, położony w Witebskiej Gubernii w Lepelskim powiecie przy majątności Zahorce we wsiach: Szawrynje 15, i Skworodce 27, w ogóle 40 dusz płci męzkiej zapisanych w rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i ze wszelkiem na niej zabudowaniem, do czego naznaczone terminy do targow w roku terazniejszym w miesiącu oktobrze:

1szy 19, 2gi 21 i 3ci 26. Życzący kupić ten majątek, zechcą przybyć do Rady Opiekunczej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Expedytor Osmołowski.

3. Провіантскій Департаментъ Военнаго Министерства объявляеши, что въ слѣдствіе разрѣшенія Начальства на поставку провіанша и овса для продовольствія въ будущемъ 1827 году поселенныхъ въ Слободско-Украинской Губерніи полковъ 2й Уланской Дивизіи, Кадровъ 2й Кираирской Дивизіи, и находящихся въ округѣ шого поселения прочихъ Войскъ, Харьковскаго баталіона внутрешней стражи съ жендармскою командою, шамошняго Военно-Сироискаго ошдѣленія и ишкошорыхъ уѣздныхъ инвалидныхъ командъ, назначаюса въ Слободско-Украинской Казенной Палатѣ шорги въ будущемъ ноябрь мѣсяць, первой 2го, внорой 6го, и шрешій 10го, и на перешоржку 12го, 15го и 16го числь ноября сего года. Количесвожъ провіанша и овса и кондиціи, на основаніи которыхъ должна производися поставка оныхъ, объявлены будуще при шоргахъ.

На выше означенные сроки вызываюса желающіе къ шоргамъ съ залогамъ, какіе определены Указами 14го іюня 1817 и 19го іюля 1818 годовъ по поставкамъ въ Казну вина и на обезпеченіе заданковъ особо.

Между шмъ предваршпелію Провіантскій Департаментъ обвѣщаеши, что желающимъ спшдано будещъ на волю принятъ поставку продукшювъ сколько кто можетъ по мѣрѣ его залоговъ; что плашежъ денегъ чинимъ будещъ шочне въ сроки по условіямъ безъ малейшаго задержанія и провогочки, и что при приемѣ посшавляемыхъ продукшювъ наблюдаема будещъ спшжайшая справедливосшь, и ошнюдь не будуще имѣти шѣсна, не только прищесненія но и самомалѣйшее напрасное промедленіе.

Управляющій Ошдѣленіемъ Бѣляевъ.
Тшпулярной Совѣщникъ Захаревъ.

3 Prowiantski Departament Ministeryum Wojennego ogłasza, iż w skutek postanowienia Zwierzchności, na dostawę prowiantu i owsa na żywność w następującym 1827 roku dla osiedlonych w słobodzko-ukraińskiej gubernii półkow drugiey ułańskiej dywizyi, Kadrow 2giey Kiryssyerskiej dywizyi, i znajdujących się w okręgu tego osiedlenia innych woysk, charkowskiego batalionu wewnętrzney straży, z komendą żandar mów, tamecznego woyskowo-sierockiego oddziału i dla niektórych powiatowych inwalidnych komend, naznaczą się w słobodzko-ukraińskiej skarbowey Izbie targi w następnym miesiącu listopadzie: 1szy 2, 2gi 6 i 3ci 10 a na przetarg 12, 15 i 16 listopada terażn. roku. Pość prowiantu i owsa i warunki, na ośnowie których ma się odbywać dostawa, będą objawione przy targach.

Na wyżey wyrażone terminy wzywają się życzący do targow z ewikcyami, jakie są przepisane Ukazami 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku, na dostawę do skarbu wódki, a na zabezpieczenie zadatkov osobno.

Przytem uprzednio Prowiantski Departament uwiadamia, iż życzącym oddano będzie na wolę przyjąć dostawę produktow, ile kto może, w miarę jego kaucyy; że oplata pieniędzy nastąpi punktualnie w terminach podług umowy, bez najmniejszego zatrzymania i przewłoki, i że w przyymowaniu dostawujących się produktow po-

strzegana będzie ścisła sprawiedliwość, i nie będą miały miejsca nie tylko ucisk, lecz i najmniejsza mitrega.

Zarządzający oddziałem Bielajew.
Tytularny Sowietnik Zacharew.

3. Провіантскій Департаментъ Военнаго Министертва объявляетъ, что въ слѣдствіе разрѣшенія Начальства на поставку провіанта для продовольствія въ будущемъ 1827 году поселенныхъ въ Херсонской и Екатеринославской Губерніяхъ войскъ и прочихъ находящихся въ округѣ того поселія, назначаются въ Херсонской и Киевской Казенныхъ Палатахъ торги въ генварѣ мѣсяцѣ будущаго 1827 года, первой 19го, второй 22го, третій 26го и на переторжку 27го, 29го и 31го числа тогожъ генваря.

Количествомъ провіанта и кондиціи на основаніи кошорыхъ должна производиться поставка онаго, объявлены будутъ при торгахъ.

На выше означенные сроки вызываюся желающіе съ залогомъ, о предѣленныхъ Указами 14го іюня 1817 и 19го іюля 1818 годовъ по поставкамъ въ Казну вина и на обезпеченіе заданковъ особо.

Между тѣмъ предварительно Провіантскій Департаментъ объявляетъ, что желающимъ предоставляется на волю, принять поставку въ шакомъ количествѣ, въ какомъ кно самъ пожелаетъ и обезпечить исправность оной законными залогомъ, что платежъ денегъ чинимъ будетъ почью въ сроки по условіямъ безъ ма дѣйшаго задержанія и проволочки, и что при приѣмъ поставляемыхъ продуктовъ наблюдаема будетъ строжайшая справедливость и ошью не будутъ имѣть мѣста не только притесненія, но и самыяльшее напрасное промедленіе.

Управляющій Отдѣленіемъ Бѣляевъ.
Титулярной Совѣтникъ Захаревъ.

3 Prowiantski Departament Ministerium Wojennego ogłasza, iż na skutek postanowienia Zwierzchności na dostawę prowiantu na żywność w następnym 1827 roku dla osiedlonych w chersońskiej i ekaterynosławskiej guberniach wojsk, i innych znajdujących się w okręgu tego osiedlenia, назначаю się w Chersońskiej i Kijowskiej Izbie skarbowej targi w styczniu następnego 1827 roku: 1szy 19, 2gi 22, 3ci 26 a na przetarg 27, 29 i 31 tegoż stycznia. Ilość prowiantu i warunki, na podstawie których ma się odbywać dostawa, będą objawione przy targach.

Na wyżej wyrażone terminy wzywają się życzący do targow z ewikcyami, jakie są przepisane Ukazami 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku, na dostawę do skarbu wódki, a na zabezpieczenie zadatkw osobno.

Przytym uprzednio prowiantski Departament uwiadamia, iż życzącym oddano będzie na wolą przyjąć dostawę produktow; ile kto może, w miarę jego kaucyy; że оплата pieniędzy nastąpi punktualnie w terminach podług umowy, bez najmniejszego zatrzymania i przewłoki, i że w przyuymowaniu dostawujących się produktow strzegana będzie ścisła sprawiedliwość i nie będą miały miejsca nietylko ucisk, lecz i najmniejsza mitrega.

Zarządzający Oddziałem Bielajew.
Tytularny Sowietnik Zacharew.

3. Бобрыйской Строительной Комитетъ, назначая произвести торги для поставки къ Крепостнымъ работамъ на 1827 годъ, на кирпичные извешковые около крѣпости заводы *дрова* съ вырубкою изъ дачъ казенныхъ или соб-

ственныхъ и имянно: къ заводу при Парецкой береговой дорогѣ 8,000, въ Кривой Крикъ, 1,500 и въ Киселевицкой 1,500, а всего *одинадцать тысячъ кубическихъ сажней*; приглашаетъ желающихъ поставить оныя въ теченіи будущаго зимняго времени, дабы явились къ торгамъ въ сей Комитетъ съ узаконенными залогомъ къ первому 4го, къ второму 5го, къ третьему 9го, а на переторжку 10го числа наступающаго августа мѣсяца; при чемъ объявлены будутъ и кондиціи на оную поставку.

Полковникъ Лашининъ
За Секретаря Румлицовъ.

3 Komitet Budowniczy Bobruyski, назначивши targi na dostawę do robot w fortecy w 1827 roku do cegielni i wapieni około fortecy, *drewno* z wyrąbem ze skarbowych lasów albo z własnych, a mianowicie: do cegielni nad Parecką nadbrzezną drogą 8000, do krzywego Krjuka 1500, i do Kisielewickiej 1500, a w ogóle *jedynaście tysięcy kubicznych sążni*, uwiadamia życzących je dostawić w ciągu następney zimy, aby przybyli na targi do tego Komitetu, z prawnymi ewikcyami w terminach: 1szy 4, 2gi 5, 3ci 9, a na przetarg 10 następnego augusta; przyczémъ objawione będą i warunki na tę dostawę.

Półkownik Łatynin.
За Секретаря Rumiancow.

1 Oświadczenie Imieniem JW. Konstantego Hrabі Tyzenhauza Pułkownika wojsk polskich, Kamerjunkra Dworu Cesarskiego, Członka Komisyyi Edukacyiney Litewskiej i Kawalera czyni się z następnego zdarzenia: okazał się w miesiącu idącym oblig jakby przezemnie wydany Felcyanowi Hołowni Sędzicowi Powjatu Zawileyskiego na rubli srebrnych 300, w roku 1826 miesiąca apryla 25 dnia dattowany, z terminem opłaty w roku idącym na Sty Michał, i ten znajduje się niby z danego przelewu od Hołowni w rękę starozakonnego Abrahama Morgiensteyna, a nadto dochodzi wiadomość jakoby więcey oświadczającego się obligów ma w swym rękę tenże Hołownia; oświadczający się zatem zawiadamia iż nigdy żadnego interessu nie miał z Hołownią, pieniędzy u niego nie pożyczal, ani żadnych skryptow nie wydawal; jeżeli tenże Hołownia miał i ma jakie, te są sfabrykowane; w udowodnieniu czego ze strony oświadczającego się poczynione zostały kroki prawne, dla odkrycia sprawców teyże fabrykacyi; ażeby przeto nikt takowych obligów nie nabywał, lub o one w układy nie wchodził, przez ninieysze oświadczenie, które i do Gazety Kuryera Litewskiego podaje, zawiadamia, i wlewkodawcę jak równie wlewkonabywcę bez zgłoszenia się do oświadczającego się lub do Plenipotenty ciągle w Wilnie mieszkającego zaskarżam, roku 1826 julii 29 dnia. Jako Plenipotent z mocy mnie nadaney podpisuję.

Felix Dobrowolski Regent Graniczny Wilenski.

Roku 1826 miesiąca julii 30 dnia przed aktami Ziemskiego Powiatu Wilenskiego stawajao osobiście WJP. Felix Dobrowolski ninieysze oświadczenie wpisać do protokółu podał i one w tymże protokule własnoręcznie podpisał.

Jest w aktach świadezę Regent M. Tallat.
Takowe oświadczenie dozwolono drukować.

Dnia 31 lipca 1826 roku Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

1 Niżej podpisany otrzymawszy dekret 8-czywisty w Sądzie Ziem. Ptu Wileń. w roku idącym 1826 junii 19 dnia, na Józefie Krzyżanowskim obywatelu wileńskim i jego dzieciach, posiadających domy w Mieście Wileń na końskim Targu pod N. 1251 i 1255 położone, wskazujący summe rubli assygnacyjnych 5,738 kop. 11½ i zł. 94 kop. 22½ z terminem opłaty dnia 29 7bra 1826 roku z inekwitacją ad extenuationem do tychże domów. Zapobiegając aby tenże Krzyżanowski lub jego dzieci dla zamitżenia mnie satysfakcyi jakichkolwiek umów lub tranzakcyi na też domy bez wiedzy mojej nie zawierali, przez Gazetę Kuryera Litewskiego zawiadamiam i ostrzegam, iż ktoby chciał wchodzić w umowę z powyższymi osobami, raczył się do mnie zgłosić, który mieszkam w domu Krzyżanowskiego na Końskim Targu pod N. 1255; w przeciwnym zdarzeniu ten ktoby zawarł bez zgody mojej umowę sam sobie winę przypisać będzie musiał. Prowiantski Kommissyonier 9tey klasy Piotr Czaszkin.

Dozwolono drukować. Dnia 29 lipca 1826 r.
Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

2 W skutek Ukazu Rządu Gubernskiego Wileńskiego pod datą 22 julii terażniejszego miesiąca za N. 27591 nadesłanego, Policya Mieyska Wileńska ogłasza przez niniejszą, iż od dnia 2 jak w tym dniu tak i w następnych to jest 3 i 4 następującego miesiąca augusta, będzie się odbywać Licytacya w Wileńskim Kahale przy bytności Czlonka Policyi Inspektora Częściowego, na oddanie więcey dającym w arendowną tenczę żydowskich jatek na tyle lat, ile Kahal zażąda; zatem życzący należeć do takowey licytacyi zechcą się jawić na oznaczone terminu do Wileńskiego Kahalu Julii 28 dnia roku 1826.

Za Inspektora Hutowicz.
Suchocki Sekretarz Kollegijalny.
Naczelnik Stołu Konczalowski.

Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc.

2 UUr. Justynie Krassowskiej matce, Michałowi i Ewie z Krassowskich Hermanom, Antoniemu i Barbarze Woytkuńskim oraz ich successorom, Kazimierzowi i Józefowi z Narbutow rodzicom, Antoniemu i Józefowi synom Piotrowiczom, Janowi i Justynie Krassowskim, Augustynowi i Kazimierzowi Narbutom, Helenie z Narbutow primo voto Leonowiczowey Rotm. in 2do voto Pawłowiczowey z dokładem męża, successorom zesłego Józefa Chmielewskiego Adwokata Ptu Wileń., Janowi b. Sędziemu Ziem. Wileń. Rafałowi b. Sędziemu Grodz. tegoż ptu Pisankom successorom zesłego Rafała Pisanki Rotm. Grodz. Kawenta za zesłego Józefa Chmielewskiego, niemniej Józefowi byłemu Marszałkowi Zawiley. Hieronimowi Podkomor. Wiłkomier., braci Morykonim debitorom tegoż zesłego Chmielewskiego. Pozew Edyktalny przed Sąd Ziem. taxatorsko-exdywizor. Wileń., od dnia 6 7bra roku terażniejszego sędzić się mający, z instancyi Ur. Szymona Orłowskiego b. Dwor. Skar. Lit. który adcytuje z nakazu dekretu tegoż Ziem. Wileń. i Exdywizor. Sądni, i na mocy dekretu Sądu Głów. Depar. Wremiennego Wileń. podnoszącego dekret Ziem. Wileń. w roku 1807 z zesłym X. Butrymem Plebanem Malatskim, a successorami Xdza Januszkiewicza, o summe na szpital i szkołkę przy Kościele Malatskim zapisaną, zapadły, którym dekretem z summ po Xdzu Januszkiewiczu, przez successorów za dekretem Ziem. Wileń. odebranych opłatę Plebanowi Malatskiemu na szpital i

szkołkę zapisanych nakazana; a repetycyą zaś aktorowi na successorach zesłego Józefa Chmielewskiego i na funduszu onego nakazana, jakoteż z UUr. Pisankami o pozostałość summy zdjętey z Kancellaryi Ziem. Wileń. przez Kawenta, ich oycę, rozprawa naznaczona; również z obżał. Morykoniami z powodu Dekretu Ziem. Wileń. nieuskutecznionego w opłacie summy na rzecz successorów i z powodu założonego aresztu; oraz powodem już uprzedniey adcytacji, gdy tenże zesły Chmielewski zaś. aktorowi za Dekretem Grodz. Troc. zł. 6,000 prócz tego za różnemi udzielnemi karteczkami zawiniającym został, przeto pozywa do usprawiedliwienia się i oblikwidacyi z successyi po zesłym Xdzu Januszkiewiczu przez obżałowanych Woytkuńskich, Hermanow, Krassowskich, Narbutow, Pawłowiczów zajętey, na schedę zesłego Chmielewskiego przychodzącey, sądenia dla żądgo aktora drogą repetycyi; z obżałowanemi Pisankami pozostałey summy kawentowaney, wedle Dekretu Depar. Wremiennego, z obżał. Morykoniami sądenia summy Dekretem Ziem. Wileń. 1807 meca febr. 21 dnia zł. 7,000 przysądzoney na rzecz successorów Xdza Januszkiewicza z procentami i expensami prawnymi.

R. 1826 meca julii 26 dnia woźny niżej podpisany zaświadczam, iż takowy Pozew edyktalny w sprawie WJPana Synona Orłowskiego Dwor. b. Skar. Lit. po WW. JPP. Hermanow, Woytkuńskich, Krassowskich, Narbutow, Piotrowiczów, Pawłowiczów we średzinie wyrażonych, successorom zesłego Chmielewskiego po WJ. PP. Pisanków successorow Kawenta Rafała Pisanki Rotm. Grodz. po JWW. Morykonich debitorów we średzinie wyrażonych przed Sąd Ziem. Wileń. oraz Taxatorsko-Exdywizorski od dnia 6 7bra roku idącego sędzić się mający podał.

Woźny Sądu Ziem. Ptu Wileń. Antoni Siwruk.

Roku 1826 meca julii 27 dnia. Przed aktami grodzkimi Ptu Wileńskiego obecnie stanawszy Woźny w górze wyrażony rellacyą takowego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodeński.
Dozwolono drukować dnia 27 lipca 1826 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

2 Excerptt z Protokułu Potocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Mozyrskiego w dacie niżej wyrażoney uczynionego oswiadczenia, jednoczasowie pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż powiatu stronie rekwirującey jest wydan.

Roku 1826 miesiąca czerwca 26 dnia z powodu odwołania Sądow przed Aktami JEHO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ziemskimi Powiatu Mozyrskiego stawając osobiście JW. Józef Obuchowicz b. Podkomorzy tegoż Powiatu następne uczynił oswiadczenie. Urodzony Franciszek Woyciechowski Sędzia Ziemstwa Słuckiego będąc tradycyynym dzierżawcą Majętności Bielki zwaney w Mozyrskim Powiecie położoney, a do Dziedzictwa JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza należącey wszedłszy ze mną w układy kontraktem w miesiącu kwietniu 1812 roku zawartym, wypuścił mi ją za pewną summe rocznie płacić się powiną, gdzie razem o zwrot wszelkich wydatków na włościan i inne potrzeby fundy zaręczywszy na intratach teyże majątności Ewikcyją wskazał, stało się jednak że obżałowany Sędzia Woyciechowski niedotrzymawszy przyjętego na się ubowiązku zmusił mię szukać prawem strat poniesionych, które ile w owym pamiętnem zaburzeniu czasu niespodziewanemi potrzebami i dostarczeniem na woyska zwiększone zostały. Po wielu rozmaitych ze strony obżałowanego obrótach we cztery lata, to jest w dniu 11 lipca 1816 roku nastął przecie dekret w Ziem-

stwie Mozyrskim przeznaczający Akta Inkwizycyjne, kalkulacyi i werifikacyi na gruncie dóbr dopełnić się mające. Któż uwierzy że pomimo najsilniejszych moich starań, pomimo kilku rezolucyjow Sądów Głównych Mińskiego i Kijowskiego, pomimo trzech Ukazow Senackich, pomimo nakoniec kilkunastu zjazdow na miejsce, dotąd przez lat dziesięć wspomniane Akta wykonywane nie są; tyle obżalowany Sędzia Woyciechowski dał dowodow znajomości sztuki prawniczej, że process w 1815 roku zaczęty ciągle prowadzony i popierany nie tylko nie wyszedł z pierwszej instancyi Sądu, lecz zaledwo zda się być jeszcze w początku swojego biegu przerywane, wszakże są już z obu stron dowody i dziś każda z nas strona sama może sweysprawy wszystkie widzieć następstwa: Ja znajdując na dwieście tysięcy złł. pol. własnego dopominku słusznie na obżalowanym Woyciechowskim poszukiwanego, oprócz zaś tego poniesionych expensow prawnych przez wszystkie lata do 50,000 rubli assygnacyjnych, co regestr i przysięga we właściwey porze rozwiąże, a przeciwnie widząc że obżalowany już to na poparcie swoich obrótow, już na inne przedmioty majątek swój Janowicze Mińskiej Gubernii w Sluckim Powiecie a schedę z exdywizyi w Mozyrskim położone w niebezpieczeństwo ruiny poddaje, niszczy i obciąża, tém samém staje się niezdolnym do odpowiedzi i satysfakcyi memu dopominkowi w spomnionych pretensyjach, które z mocy Prawa Statutowego i Konstytucyjow zawsze być muszą pierwszemi przed drugimi jego wierzycielami, przeto gdyby publiczna wiara zawiedziona nie była, ostrzegam powszechność, ażeby z obżalowanym Woyciechowskim pod żadnym względem w żadne stosunki, kontrakta, kredyty, umowy, na pieniądze, dusze, ziemię, zboże lub lasy nikt wchodzić nie raczył, albowiem w ostatku kiedy zmuszony będę pociągnąć ku prawu ukrywającego teraz fundusz prawem pierwszości do mnie należącey, w tenczas ile po uprzedzeniu przez niniejsze oświadczenie każdy mi zarzut uczyniony dowiedzie tylko nieostrożności jego własney, lecz mnie obwinić nie może i nie powinien, dla dostateczniejszego zaś w tém ostrzeżenia, takowy Manifest do Akt tutejszych wnosząc, awizować go przez gazetę Kurjera Litewskiego przyrzekam. W protokule podpis następny.

Józef Obuchowicz.

O zgodności z Protokulem świadcę **Wawrzyniec Bogusz Ziemiński Mozyrski Regent.**

Jakowe oświadczenie dozwolono drukować dnia 9 lipca 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

2 Oświadczenie imieniem Star. Dawida Leybowicza Lewinsona czyni się oto: żałcy mając rozmaite interessa wspólne z Star. Zawelem Pysachowiczem Giermayzą obywatelem, z rzeczy powydawanych od różnych osob kawencyynnych dokumentow tak na dusze mężkie w majątkach będące jako też na domy w mieście Wilnie położone, gdy takowe po rozpoczęciu krokow prawnych aż w Stolicy Państwa ukończonemi być mogły, żałcy z powodu domowych zatrudnień wydalic się do stolicy Państwa i assystowania onym niebył w możności, więc do ukończenia ostatecznego tych przez wydany i przed aktami Grodzkimi powiatu wilenskiego przyznany dnia 18 styczni 1822 roku plenipotencyyny dokument pomienionemu Zawelowi moc nadał załatwiać

takowe tak w Departamencie Rządzącego Senatu, jak równie gdzieby potrzeba wymagała w jakimkolwiek bądź porządku i miejscu zwierzchniczym, do przyymowania pieniędzy w Skarbie i z odebrania onych kwietowania, oraz plenipotentow od siebie instalowania. Lecz dopiero gdy nie widzi potrzeby exystowania pominięney plenipotencyi, a oprócz tego mając obawę aby Star. Zawel szcycąc się oną na wspólne imię żałgo a tylko na swój pożytek długu niezaciągnął, jako też w interessach prawnych nie zdziałał jakiego na krzywdę żałgo postępku, więc dla bezpieczeństwa własney pomienioną plenipotencyą cofając, i za nie ważną ogłaszając, całej powszechności niniejszym oświadczeniem daje wiedzieć. Roku 1826 junii 8 dnia.

Dawid Lewinson.

Roku 1826 meca junii 9 dnia. Przed aktami Grodzkimi Powiatu Wilen. stawając osobiscie Star. Dawid Leybowicz Lewinson takowe oświadczenie do Protokulu wpisać podał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodeński. Dozwolono drukować dnia 21 lipca 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

3 Oświadczenie imieniem JPaná Markusa Heymana kupca Wileńskiego czyni się w rzeczy następney: Oświadczać się ma sobie wydany wexel w roku 1825 julii 28 dnia przez Starozakonnych Heszela i Chanę Ickowiczow Czarnuszkow kupców Wileńskich na sumę rubli assygnacyjnych 5,000 z zapewnieniem opłaty na każde zapotrzebowanie z procentami od daty wexlu, i udzielnie ma należność od tychże Starozakonnych Czarnuszkow za rejestrem kupionych towarow rubli srebrnych 298 kopiejek 59, za jakowemi dowodami Starozakonni Czarnuszkowie dotąd oświadczaćemu się summy nieopłacili, a tym czasem dla strudnienia mnie należney satysfakcyi, jak się daje słyszeć, mają zamiar uformować kondykt na pokrycie funduszu; i tak już pomówiwszy się ze szwagrem swoim starozakonnym Jowelem Faywiszowiczem Jolesem chcieli uformować w Magistracie Wileńskim kondyktowy dekret, lecz oświadczaćemu się takowym szkodliwym zamiarom zapobiegł; dopiero zaś mają znowu uformować dekret Kompromisarski także dla pokrycia funduszu; aby więc nikt takowym, ich zamiarom niedopomagał, Kompromissu składać nie raczył, brać dokumentow bez dania pieniędzy nie osmielał się, oraz aby żadną Zwierzchność zmównie udzielać się mających między nimi kondyktowych dekretow nie exekwowała, przez niniejsze oświadczenie zastrzegam, i przez awizacją Kurjera Litewskiego zawiadamiam. Dat 1826 julii 16 dnia.

Markus Heymann Kupiec Wileński.

Roku 1826 miesiąca julii 16 dnia przed aktami Miasta Wilna stawając osobiscie JPan Markusa Heymana kupiec Wileński niniejsze oświadczenie wpisać do protokulu potocznego podał, oczem świadcę.

Ignacy Misiewicz M. W. Regent.

Dozwolono drukować dnia 19 lipca 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

Wyjeżdżający.

3 Wyjeżdża za Granicę do Prus do Miasta Memla, Wileńskiej Gubernii, Powiatu Kowieńskiego, szlachcic Michał Kondratowicz 21 miesięcy trzy dla interesow familiynnych.